

בש"פ 5025/20 - מדינת ישראל נגד מתן מתתיהו אלבאז

בבית המשפט העליון

בש"פ 5025/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מתן מתתיהו אלבאז

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
ת"פ 48745-02-19 בבית המשפט השלום בבאר שבע

תאריך הישיבה: ה' באב התש"פ (26.7.2020)

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון
בשם המשיב: עו"ד אדיר בן לולו

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתשעים ימים, החל מיום 28.7.2020, או עד מתן פסק דין בת"פ 48745-02-19 בבית המשפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

רקע

1. ביום 20.2.2019 הוגש לבית המשפט השלום בבאר שבע כתב אישום המייחס למשיב עבירות של החזקת

עמוד 1

סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); ועבירות של הדחת קטין לסם לפי סעיף 21(א)(1) לפקודה. על פי כתב האישום, במספר הזדמנויות, המשיב נתן לס', קטינה, סם מסוכן מסוג חשיש וקנבוס, והם עישנו אותו ביחד בביתו; שלח לס' תמונות של סמים מסוכנים מסוג חשיש וקנבוס וביקש ממנה לאתר קטינים מבית ספרה, על מנת שתמכור להם סמים עבורו; הגיע לבית ספרה ונתן לס' סם מסוכן מסוג חשיש על מנת שתמכור אותו לקטינים בבית הספר. ס' מכרה את הסמים שנתן לה המשיב, עבורו, בין היתר לארבעה קטינים בחודש ינואר 2019. בחלק מהמקרים, השתמשה ס' בחלק מהסם המסוכן שהייתה אמורה למכור, לשימוש עצמי.

הליכי המעצר עד כה

2. ביום 1.5.2019 קבע בית המשפט (כב' השופט א' דורון) כי אין מחלוקת ראייתית ממשית והורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר במאסר שהחל לרצות בתיק אחר. ביום 31.12.2019 הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב, משמאסרו בתיק האחר עמד בפני סיום. ביום 8.1.2020 הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד החלטה אחרת, וביום 15.1.2020 הורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו. שירות המבחן עמד על עברו הפלילי של המשיב, ובכללו הרשעות בעבירות אלימות ורכוש, על היותו בעל דפוסי התנהגות התמכרותיים ועברייניים ומנגד על רצונו להשתקם. עוד התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון ממשי להישנות עבירות דומות בהיעדר טיפול, וכי המפקחות המוצעות יוכלו לעמוד במשימת הפיקוח. לפיכך, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב למעצר בית מלא. בהתחשב במסוכנות הטבועה בעבירות המיוחסות למשיב ובעברו הפלילי הכולל 8 הרשעות, קבע בית המשפט ביום 1.3.2020 כי לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות שלא לעצור את המשיב מאחורי סורג וברח, והורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ביום 8.3.2020 בית המשפט המחוזי (כב' השופט י' עדן) מחק ערר שהגיש המשיב על ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, לאחר שהמשיב חזר בו מהערר (עמ"ת 9009-03-20). המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, וביום 16.4.2020 קבע בית משפט השלום (כב' השופט י' עטר) כי הגשת הבקשה אינה עונה על תנאי הסף של "חלופת הזמן", וכי לא מתקיימות נסיבות המאפשרות עיון מחדש, והורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר אשר יבחן אפשרות שילוב המשיב בקהילה טיפולית סגורה. שירות המבחן המליץ לבחון אפשרות לשילוב המשיב בקהילה הטיפולית "בית אביבה", אולם בראיון הקבלה לקהילה, המשיב לא הביע נכונות להשתלבות בהליך, לאור משכו ואופיו, שלא יאפשר מפגש וקשר עם בני משפחתו, ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. ביום 8.7.2020 דחה בית משפט השלום (כב' השופט א' דורון) בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה על מעצר המשיב עד תום ההליכים, במסגרתה ביקש המשיב להורות לשירות המבחן לבחון בשנית אפשרות שילובו בהליך טיפולי, משקבע כי המשיב אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויה, סד (3) 101 (2011) (להלן: עניין סויה).

ההליך העיקרי

3. אשר להליך העיקרי, לאחר ניסיון גישור שכשל, נקבעו מועדי הוכחות לחודש נובמבר 2019, אולם בא כוח המשיב ביקש לדחותם לחודש פברואר 2020 בשל שהייתו בשנת שבתון בחו"ל, ומשבקשותיו נדחו, לא התייצב לדיון ביום 20.11.2019. ביום 2.12.2019 התייצב בבית המשפט סגור חדש, עו"ד בן לולו, ובית המשפט הורה על העברת התיק לגישור. ביום 22.12.2019, לאחר שהצדדים הודיעו שלא הגיעו להסדר, קבע בית המשפט מועדי הוכחות לימים

12.10.2020, 14.10.2020 ו-19.10.2020. באת כוח המבקשת ביקשה להקדים את מועדי ההוכחות, ובית המשפט נכון היה להקדימם ליום 20.1.2020, אולם בא כוח המשיב ביקש להותיר את מועד הדיון על כנו, ולחילופין לשחררו מייצוג המשיב. לאחר בקשה להחלפת ייצוג, ביום 18.2.2020 עו"ד בן לולו קיבל על עצמו את ייצוג המשיב בשנית, ובית המשפט קבע שמועדי ההוכחות יוותרו בחודש אוקטובר. בקשת המבקשת מיום 6.4.2020 להקדמת מועדי ההוכחות, נדחתה בשל מצב החירום וחוסר הוודאות אשר להסרתו. לבקשת בא כוח המשיב מיום 28.6.2020, קבע בית המשפט מועדי הוכחות לימים 9.8.2020 ו-10.8.2020, נוסף על מועדי ההוכחות שנקבעו לחודש אוקטובר.

נימוקי הבקשה

4. לטענת המבקשת, מעשיו של המשיב מלמדים על מסוכנותו, כמו גם עברו הפלילי הכולל שמונה הרשעות קודמות, כאשר האחרונה מבניהן בגין 12 תיקים פליליים על עבירות סמים ואלימות, בגינה נגזרו עליו 16 חודשי מאסר. אשר להימשכות ההליכים, המבקשת ציינה כי טרם החלו ההוכחות בתיק, בעיקר בשל החלפות ייצוג, ניסיונות גישור ומצב החירום, וכי קבועים חמישה מועדי הוכחות בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

5. בדיון שהתקיים בפניי שב בא כוח המבקשת על נימוקי הבקשה, והוסיף כי לא ניתן לתת במשיב אמון. בא כוח המבקשת טען כי קצב ההתקדמות בהליך אינו ראוי, וכי התנהלות ההגנה בתיק חריגה, עוד ציין כי המבקשת ניסתה להקדים את מועדי ההוכחות וכי התיק לא מסובך מבחינה ראייתית.

בא כוח המשיב ביקש לדחות הבקשה וטען כי כתב האישום בתיק הוגש כחודש לאחר שהמשיב הגיע להסדר טיעון במספר תיקים, ואילו סניגורו הקודם היה יודע עליו, ודאי היה פועל לצירופו להסדר הטיעון; החלפת הייצוג בתיק נכפתה על המשיב ואינה באשמתו, משסנגורו הקודם נאלץ לעזוב את הארץ לצורך טיפולים רפואיים; ובשל מגיפת הקורונה דיוני ההוכחות הקבועים עלולים להתבטל. לפיכך, ביקש לבחון את שחרורו של המשיב להליך טיפולי. המשיב מסר כי הוא צריך את הטיפול בשביל משפחתו, משהפך לאב, וכי ישתדל לעמוד בו.

בתגובה טען בא כוח המבקשת כי המשיב לא הביע מוטיבציה לקחת חלק בהליך הטיפול, כי הנסיבות המשפחתיות לא השתנו מאז שסירב לקחת בו חלק, וכי אינו עומד בתנאי עניין סויה.

דיון והכרעה

6. לאחר שעינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, מבוססת על איזון בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור וביטחונו, ותקינות ההליך המשפטי, וזאת תוך איזון מכלול השיקולים, ובהם, מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, קצבניהולה הליך העיקרי, ומידת החשש משיבושה הליכי המשפט (בש"פ 2909/20 מדינת ישראל נ' גבר, פסקה 5).

((18.5.2020)).

בענייננו, העבירות המיוחסות למשיב ונסיבות ביצוען, ובהן שימוש בקטינה כמוכרת סמים לקטינים אחרים, מלמדות על המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור. מסוכנותו מתחזקת בשל עברו הפלילי העשיר, ובכלל עבירות אלימות, סמים ורכוש. יתר על כן, שירות המבחן מצא כי קיים סיכון ממשי להישנות עבירות דומות בהיעדר טיפול, ובשל אי נכונותו של המשיב לקחת חלק בהליך טיפולי.

איניסבורכיהמשפטמתנהלבקצבמשיבוערצון, שכן בחלוף כשנה וחמישה חודשים מהגשת כתב האישום, טרם החלו דיוני ההוכחות בתיק, אולם חלקים רבים מהעיכוב מונחים לפתחו של המשיב ושל באי כוחו. יתר על כן, בראי אופי התיק ומספר מועדי ההוכחות הקבועים, סביר להניח כי ניהול התיק יסתיים בתקופה הקרובה.

לא מצאתי לנכון לבחון את אפשרות שחרורו של המשיב להליך טיפולי, זאת משכאשר ניתנה לו ההזדמנות, סירב המשיב לקחת בו חלק, ומשלא השתכנעתי כי נכונותו השתנתה וכי יתמיד בהליך. כידוע, הכלל הוא כי העיתוי הראוי לטיפול גמילה מסמים הוא בשלב גזר הדין וריצוי העונש, וניתן לחרוג ממנו בהתקיים מספר תנאים (עניין סויסה, פסקה 7), אשר המשיב לא עומד בהם, בין היתר משום שלא החל בגמילה טרם ביצוע העבירה, ובשל החשש שלא יצליח להתמיד בהליך. לפיכך, ובהתחשב במסוכנותו של המשיב לא מצאתי כי נקודת האיזון נעה לעבר שחרורו להליך טיפולי.

7. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 28.7.2020 או עד מתן פסק דין בת"פ 48745-02-19, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' באב התש"פ (29.7.2020).

ש ו פ ט